

ΚΘ' Παύλεια: Εσπερίδα κατηχητών και κυκλαρχών με θέμα: «Κατήχηση και κήρυγμα» στην Αλεξανδρεία (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Στο πλαίσιο των «ΚΘ' Παυλείων» το απόγευμα του Σαββάτου, 17ης Ιουνίου, στο πνευματικό κέντρο του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας, πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη εσπερίδα κατηχητών και κυκλαρχών του Γραφείου Ποιμαντικής Διακονίας της Ιεράς Μητροπόλεως μας που φέτος είχε ως θέμα: «Κατήχηση και κήρυγμα».

Στην αρχή ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, απηύθυνε πατρικό χαιρετισμό, ενώ την ημερίδα προλόγισε και παρουσίασε ο Υπεύθυνος του τομέα κατηχητικών συνάξεων του Γραφείου Ποιμαντικής Διακονίας **Αρχιμ. Πάυλος Σταματάς, Αρχιερατικός Επίτροπος Αντιγονιδών**.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Πρώτος ομιλητής ήταν ο Αρχιμ. Δανιήλ Αεράκης, Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Νικαίας, ο οποίος μίλησε με θέμα: «Οράματα του Αποστόλου Παύλου», ενώ δεύτερος ομιλητής ήταν ο Αρχιμ. Διονύσιος Ανθόπουλος, Αρχιερατικός Επίτροπος Αλεξανδρείας και προϊστάμενος του Ιερού Ναού, ο οποίος μίλησε με θέμα: «λόγος για τον Λόγο».

Στο τέλος ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων** προσέφερε στους ομιλητές τα αναμνηστικά των «ΚΘ' Παυλείων», ενώ ακολούθησε κέρασμα για όλους τους συμμετέχοντες, το οποίο προσέφερε η φιλόξενη ενορία της Παναγίας.

Κατά τον χαιρετισμό του, ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων**, ανέφερε μεταξύ άλλων: Ἐν κάθε χρόνο οἱ ἐκδηλώσεις τῶν Παυλείων ἔχουν τήν ἀναφορά τους στό κήρυγμα τοῦ πρωτοκο-ρυφαίου ἀποστόλου Παύλου, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποῖου ὀργανώνονται καὶ πραγματοποιοῦνται ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολή μας, φέτος τό κήρυγμά του ἀποτελεῖ, θά λέγαμε, τό ἐπίκεντρο τῶν ἐκδηλώσεων καί τῶν ἡμερίδων πού περιλαμβάνο-νται στό πρόγραμμα τῶν ΚΘ΄ Παυ-λείων. Καί φυσικά ἀποτελεῖ καί τό ἐπίκεντρο τῆς σημερινῆς Ἑσπερί-δας γιά ὅλους ἐσᾶς τούς προσφι-λεῖς καί πολύτιμους συνεργάτες στό κατηχητικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως.

Ἡ Ἑσπερίδα αὐτή, ὅπως κάθε χρό-νο, μᾶς προσφέρει μία ὁμορφη εὐκαιρία συναντήσεως στό τέλος τοῦ κατηχητικοῦ ἔτους, ἀλλά καί μία εὐκαιρία γιά νά διδαχθοῦμε ὅλοι ἀπὸ τόν λόγο καί κήρυγμα τοῦ μεγίστου τῶν ἀποστόλων καί ἱδρυ-τοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τοῦ ἀποστόλου Παύ-λου.

Μέ πολλή χαρά, λοιπόν, σᾶς κα-λω-σορίζω στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀλεξανδρείας, ἰδιαίτέ-ρως ὅμως καλωσορίζω καί εὐχαρι-στῶ θερμότατα τόν ἀγαπητό καί πολυσέβαστο ὁμιλητή μας, τόν πανοσιολογιώτατο ἀρχιμανδρίτη π. Δανιήλ Ἀεράκη, ἱεροκήρυκα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας, ὁ ὁποῖος δέχθηκε μέ πολλή προθυ-μία καί ἀγάπη τήν πρόσκλησή μας καί χωρίς νά ὑπολογίσει τόν κόπο τοῦ ταξιδιοῦ βρίσκεται σήμερα κοντά μας γιά νά ὁμιλήσει στήν Ἑσπερίδα τῶν κατηχητῶν καί τῶν κυκλαρχῶν τῆς Μητροπόλεώς μας.

«Κατήχηση καί κήρυγμα» εἶναι οἱ δύο ὅροι πού συναπαρτίζουν τό σημερινό μας θέμα. Δύο ὅροι πού συνδέονται ἅμεσα μέ τήν παράδο-ση καί τήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλά καί δύο ὅροι τό περιε-χόμενο τῶν ὁποίων εἶναι ἀλλη-λέν-δετο.

Ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Χριστοῦ καί μέχρι σχεδόν τίς ἡμέρες μας ὁ κύριος τρόπος μεταδόσεως τοῦ Εὐ-αγγελίου ἦταν τό κήρυγμα. «Πῶς πιστεύουσιν οὗ οὐκ ἤκου-σαν; πῶς δέ ἀκούσουσι χωρίς κηρύσ-σοντος; πῶς δέ κηρύξουσιν ἐάν μή ἀποστα-λῶσι; καθώς γέγρα-πται· ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τήν εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τά ἀγαθά!» (Ρωμ. 10, 14--15), γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς Ρώμης.

Πρῶτος ὁ Χριστός μέ τό κήρυγμά του ἔδωσε, θά λέγαμε, τό στίγμα του στοὺς ἀνθρώπους. Τούς μίλησε γιά τόν Θεό-Πατέρα, γιά τίς ἐντο-λές του, γιά τή σημασία τῆς πίστε-ως στόν ἀληθινό Θεό, γιά τό πῶς πρέπει νά ζοῦν οἱ ἄνθρωποι, ἐάν θέλουν νά εἶναι τέκνα τοῦ Θεοῦ, ἐάν θέλουν νά ἐπιτύχουν τή σωτη-ρία τους καί νά βρεθοῦν κατὰ τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως στά δεξιὰ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Χριστός βεβαίως δέν κήρυττε μόνο μέ τόν λόγο του καί μέ τίς πα-ραβολές του. Κήρυττε καί μέ τή ζωή καί τήν ἀναστροφή του. Κήρυτ-τε καί μέ τά θαύματά του. Καί ὅλα αὐτά προσείλκυαν τοὺς ἀνθρώπους πού τόν ἄκουαν καί τόν ἀκολουθοῦσαν.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Τό κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ ἀλλά καί ἡ ζωὴ του ἀποτελοῦν τό Εὐαγγέλιο πού κηρύσσει ἡ Ἐκκλησία μας ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς ιδρύσεώς της, ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Καί τό συνεχίζει μέχρι σήμερα δίδοντας τὴ μαρτυρία τῆς εἰς Χριστὸν πίστε-ως τοῖς ἐγγύς καί τοῖς μακράν.

Μέ τόν τρόπο αὐτό κάνει γνωστή ἡ Ἐκκλησία μας τὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ στοὺς ἀνθρώπους καί τοὺς καλεῖ ἐπαναλαμβάνοντας ἔμπρα-κτα τοὺς λόγους μέ τοὺς ὁποίους κάλεσε ὁ ἀπόστολος Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ γιὰ νά γνωρίσει τὸν Χριστό: «ἔρχου καί ἴδε».

Μέ τό κήρυγμα ἡ Ἐκκλησία μαρ-τυρεῖ «περί τῆς ἐν αὐτῇ ἀληθείας» ἀλλά καί δίδει τό στίγμα της γιὰ ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν κόσμο καί τὸν ἄνθρωπο μέ γνώμονα καί κριτήριο τὴν πίστη στὸν Χριστό καί τὴ διδα-σκαλία τοῦ Εὐαγγελίου, ἀπευθυνό-μενη πρὸς ὅλους ὅσους θέλουν νά ἀκούσουν τὴ φωνή της.

Τό κήρυγμα εἶναι μήνυμα τῆς ἀλη-θείας πού σώζει τὸν ἄνθρωπο, καθὼς ἡ ἀλήθεια πού διδάσκει ἡ Ἐκκλησία ὑποστασιάζεται στοῦ θεαν-θρώ-πινου πρόσωπο τοῦ ἰδρυ-τοῦ της καί ἀρχηγοῦ καί τελειωτοῦ τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τό κήρυγμα ὅμως τῆς Ἐκκλησίας γιά νά ἐπιτελεῖ τόν σκοπό του θά πρέπει νά ἔχει τά χαρακτηριστικά τοῦ κηρύγματος τοῦ Ἰησοῦ Χρι-στοῦ.

Ποιά εἶναι αὐτά; Νά εἶναι πρωτί-στως μία ἀνοικτή καί εἰλικρινής πρόσκληση πρὸς ὅλους ἀνεξαιρέ-τως τούς ἀνθρώ-πους.

Ὁ Χριστός ἀπευθυνόταν πρὸς κάθε ἄνθρωπο χωρίς καμία ἀπολύ-τως διάκριση ἀποβλέποντας μόνο στή σωτηρία του. Δέν ὑποχρέωνε ὅμως κανέναν νά τόν ἀκολουθή-σει, διότι μόνο μέ τή θέλησή του μπορεῖ νά σωθεῖ ὁ ἄνθρωπος. Τό «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολου-θεῖν» ἐπομένως δέν μπορεῖ παρά νά ἀποτελεῖ στοιχεῖο τοῦ κάθε κηρύγματος.

Τό δεύτερο στοιχεῖο τοῦ κηρύγ-μα-τος πρέπει νά εἶναι ἡ προσήνεια καί ἡ μετριοπάθεια τοῦ κηρύττο-ντος. Σκοπός του δέν εἶναι νά κρί-νει ἢ νά κατακρίνει τούς ἀκροατές γιά τυχόν λανθασμένες συμπερι-φο-ρές, ἀλλά νά ὑποδείξει τήν ἀλή-θεια τοῦ Εὐαγγελίου καί νά ἐνθαρ-ρύνει τούς ἀνθρώπους νά τήν ἀκο-λουθήσουν καί νά ἐπιτύχουν τή σωτηρία τους.

Δέν θά πρέπει ὅμως νά ὠραιο-ποι-οῦμε τήν κατάσταση ἢ νά κάνουμε συμβιβασμούς στίς ἀρχές τῆς πί-στε-ως, προκειμένου νά μὴν δυσ-α-ρε-στήσουμε τούς ἀνθρώπους, διότι ἔτσι δέν τούς καθοδηγοῦμε σωστά. Καί ἀκόμη ἀθετοῦμε τήν ἀλήθεια τήν ὁποία διακηρύσσει καί ὁ πρω-τοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος «Ἰησοῦς χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τούς αἰῶνας», ἀναλαμ-βά-νοντας τήν εὐθύνη ἐκείνων πού «λύουν» ἔστω καί μία ἐντολή τοῦ Χριστοῦ καί διδάσκουν ἀνάλογα τούς ἀνθρώπους.

Αὐτό φυσικά δέν σημαίνει ὅτι θά πρέπει νά καταργήσουμε τή διά-κρι-ση καί τήν οἰκονομία πού μᾶς βοηθοῦν νά βοηθήσουμε μέ τή σειρά μας καί ἐμεῖς τούς ἀδελφούς μας.

Τό κήρυγμα φέρνει, λοιπόν, σέ ἐπαφή τούς ἀνθρώπους μέ τόν Χριστό, μέ τόν λόγο του καί τό θέλημά του. Δίδει ἀπαντήσεις σέ ἐρωτήματα πού ἀπασχολοῦν τόν ἄνθρωπο πού ζεῖ μέσα στόν κόσμο, μέσα στήν οἰκογένεια καί θέλει νά ζεῖ τήν ἐν Χριστῷ ζωή.

Ὅμως ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκη νά διδαχθεῖ συστηματικά τήν πί-στη στόν Χριστό, νά μυηθεῖ στίς ἀλή-θειες της, νά γνωρίσει τά ἱερά μυστήριά της, νά κατανοήσῃ τή λει-τουργική της ζωή, νά γνωρίσει τούς ἁγίους της, τά ἱερά κείμενα, ὅλα ὅσα βοηθοῦν τόν πιστό νά εἶναι ζωντανό μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ζωντανό μέλος τῆς Ἐκκλησίας καί μέσα σ' αὐτήν νά ζεῖ τήν ἐν Χριστῷ ζωή.

Δέν ἄρκεῖ ὅμως, καί αὐτό εἶναι ἀνάγκη νά τό συνειδητοποιήσουμε καί ἐμεῖς ἀλλά καί νά τό ἐξηγή-σουμε καί στούς ἀδελφούς μας, τό ὅτι ἔχουμε βαπτισθεῖ χριστιανοί καί ὅτι ἐκκλησιαζόμαστε ἤ κοινω-νοῦμε μερικές φορές τόν χρόνο.

Παλαιότερα τά παιδιά διδασκόταν μέσα στήν οἰκογένεια πολλά στοι-χεῖα τῆς πίστεως καί τῆς χριστια-νικῆς ζωῆς. Μάθαιναν ἀπό τούς γονεῖς, ἀπό τόν παπποῦ ἢ τή γιαγιά γιά τίς μεγάλες καί μικρότερες ἐορ-τές τῆς Ἐκκλησίας μας, γιά τούς ἁγίους, γιά τά ἱερά μυστήρια. Συνήθιζαν νά κάνουν προσευχή, νά νηστεύουν, νά ἐξοικειώνονται μέ τή θεία λατρεία, μέ τίς ἱερές τελε-τές τῆς Ἐκκλησίας μας, γιά τό πῶς συμπεριφέρεται καί τί κάνει κανείς μέσα στόν ναό.

Δυστυχῶς οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς καί τῶν οἰκογενειῶν ἔχουν ἀλλά-ξει καί πολλοί γονεῖς δέν γνωρί-ζουν παρά ἐλάχιστα, ἂν ὄχι καί τίπο-τε ἀπό ὅλα αὐτά πού προανέ-φε-ρα. Ἐχουν μιὰ θολή εἰκόνα γιά τήν πίστη πού συχνά τήν συγχέουν καί μέ διάφορα ἄλλα στοιχεῖα, πού δέν ἔχουν καμία σχέση μέ αὐτήν.

Κάτι ἀνάλογο συμβαίνει καί μέ τό σχολεῖο, ὅπου τά παιδιά μαθαίνουν ἐλάχιστα στό μάθημα τῶν θρη-σκευ-τι-κῶν, γιατί ἐκτός τῶν ἄλλων μερικές φορές δέν ἔχουν καί οἱ ἐκπαιδευτικοί, ἀκόμη καί οἱ θεο-λόγοι, ἐμπειρία πίστεως καί ζωῆς. Ἔτσι τά παιδιά δέν γνωρίζουν καί δέν μαθαίνουν τίποτε γιά τήν χρι-στιανική πίστη καί τίς ἀρχές της, γιά τή χριστιανική ζωή καί τήν Ἐκκλησία καί, παρότι εἶναι βαпти-σμέ-να κινδυνεύουν νά μεγαλώ-σουν χωρίς νά ἔχουν οὔτε βασικές, ἐγκυκλοπαιδικές, ἐπιτρέψτε μου νά πῶ, γνώσεις γιά τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία.

Γι' αὐτό καί ἡ κατήχηση εἶναι τόσο ἀπαραίτητη στίς ἡμέρες μας, καί ἡ Ἐκκλησία ἔχει χρέος νά ἐργασθεῖ συστηματικά στόν τομέα αὐτό μέ τά κατηχητικά σχολεῖα καί τίς κατασκηνώσεις, μέ τούς κύ-κλους μελέτης τῆς Ἀγίας Γραφῆς καί τά ἐσπερινά κηρύγματα.

Τό διαπιστώνουμε ὅλοι πόση ἄγνοια ἐπικρατεῖ στούς ἀνθρώ-πους κάθε ἡλικίας, σέ μία ἐποχή μάλιστα πού ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μεταδίδεται καί ἀπό τό ραδιόφωνο καί τήν τηλεόραση, καί ὑπάρχουν χιλιάδες χριστιανικά βιβλία ἀλλά καί ἠλεκτρονικές σελίδες ἀπό τίς ὁποῖες μπορεῖ νά ἐνημερωθεῖ κανείς καί νά διαβάσει κείμενα ὠφέλιμα καί βοηθητικά, πού ὑπάρ-χουν κληρικοί οἱ ὁποῖοι διαθέτουν τήν ἀπαιτούμενη κατάρτιση ἀλλά καί τήν πνευματική ἐμπειρία γιά νά καθοδηγήσουν καί νά βοηθή-σουν τούς ἀνθρώπους.

Εἶναι ἀνάγκη ὅμως νά προσπα-θή-σουμε ὅλοι, καί οἱ κληρικοί ἀλλά καί σεῖς οἱ κατηχητές καί οἱ κυ-κλάρ-χες, γιά νά προσελκύσουμε τούς ἀνθρώπους κοντά στήν Ἐκ-κλη-σία. Νά τούς κατηχήσουμε στίς ἀρχές τῆς πίστεως καί τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, εἴτε εἶναι μεγαλύ-τεροι, εἴτε εἶναι παιδιά καί νέοι. Καί νά μήν περιορισθοῦμε στήν κατήχηση, ἀλλά νά βοηθήσουμε τούς ἀνθρώπους νά ἀποκτήσουν καί ἐμπειρία τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, μέ τή συμμετοχή στή λειτουργική καί μυστηριακή ζωή, μέ τή

συμ-μετοχή τῶν παιδιῶν καί τῶν νέων ἀλλά καί τῶν κυριῶν στίς κατα-σκη-νωτικές εὐκαιρίες πού προσφέ-ρει ἡ Ἱερά μας Μητρόπολη, γιατί τίποτε δέν εἶναι πιό σημαντικό ἀπό τό νά δοκιμάσουν καί τά παιδιά καί οἱ ἐνήλικες τήν ἐμπειρία τῆς κοινῆς ζωῆς μέσα σέ ἓνα περιβάλ-λον ἐκκλησιαστικό, στό ὁποῖο ἡ ἡμέρα ξεκινᾷ μέ προσευχή, πού ἔχουν τήν εὐκαιρία τοῦ ἐκκλησια-σμοῦ, ὅχι μόνο στή θεία λειτουργία τῆς Κυριακῆς, πού ἔχουν τήν εὐκαι-ρία νά ἀκούσουν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί νά συμμετάσχουν στά ἱερά μυστήρια.

Δέν θά πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι τό ἔργο τῆς κατηχήσεως ὅπως καί τοῦ κηρύγματος εἶναι κύρια ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας μας. Τό κήρυγμα ἦταν ἡ τελευταία ἐντολή τοῦ Κυ-ρίου μας πρὸς τούς μαθητές του, καί αὐτήν ἐφαρμόζει διαχρονικά ἡ Ἐκκλησία μας μέσα στόν κόσμο, καί ἀποτελεῖ τήν ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά κάθε ἄλλο ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

Γι' αὐτό καί θά πρέπει νά θεωρεῖτε μεγάλη τιμή ὅτι ἡ Ἐκκλησία σᾶς ἐμπιστεύεται ἓνα τμῆμα αὐτοῦ τοῦ τόσο σημαντικοῦ ἔργου της, καί θά πρέπει νά προσπαθεῖτε καί σεῖς νά τό ἐπιτελεῖτε μέ συνέπεια, μέ φόβο Θεοῦ, μέ ἀγάπη πρὸς τούς ἀνθρώ-πους, μέ ὑπακοή στήν Ἐκκλησία καί μέ συναίσθηση τῆς εὐθύνης πού ἔχετε ἀναλάβει.

Καί ἀκόμη θά πρέπει νά ἔχετε κατά νοῦν ὅτι ἡ κατήχηση δέν γίνε-ται μόνο μέ τόν λόγο μας, μέ τό μάθημα πού λέμε στό κατηχητικό ἢ στόν κύκλο μελέτης τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἀλλά καί μέ τό προσωπικό μας παράδειγμα, μέ τό ἐνδιαφέρον μας γιά τούς ἀνθρώπους, μέ τήν κατανόηση πού δείχνουμε στά θέμα-τα πού τούς ἀπασχολοῦν, μέ τή συνέπεια τῆς ζωῆς μας.

Ἄς μὴν θεωροῦμε τό ἔργο αὐτό πάρεργο, γιατί εἶναι πολύ σημα-ντικό, γιατί ἀπό τή δική μας ἐπι-μέλεια καί συνέπεια μπορεῖ νά ἐξαρτᾶται ἡ ἐξέλιξη ἐνός παιδιοῦ ἢ καί ἐνός μεγαλύτερου ἀδελφοῦ μας, ἀκόμη καί ἡ σωτηρία του.

Ἄς εἴμαστε ὅλοι προσεκτικοί καί ἅς προετοιμαζόμαστε γιά τό ἔργο αὐτό καί μέ τή μελέτη καί μέ τήν προσευχή ἀλλά κυρίως μέ τήν προσπάθειά μας νά ζοῦμε πρῶτοι ἐμεῖς τήν ἐν Χριστῷ ζωή, γιά νά ἔχει μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ ἐπιτυχία καί τό ἔργο μας.

Μέ αὐτές τίς λίγες ταπεινές σκέψεις θέλω νά σᾶς εὐχαριστήσω ὅλους τόσο γιά τή συμβολή σας στό κατηχη-τικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς μας Μητρο-πόλεως ὅσο καί γιά τήν παρουσία σας στήν ἀποψινή Ἑσπερίδα.

Θέλω νά εὐχαριστήσω ὅμως καί νά ἐκφράσω ἄλλη μία φορά τήν εὐ-γνωμοσύνη μου πρὸς τόν πολυσέβα-στο ὁμιλητή μας, τόν π. Δανιήλ Ἀερά-κη, ὁ ὁποῖος ὅχι μόνο ἔκανε τόν κόπο νά ἔλθει ἀπό τήν Ἀθήνα γιά νά μᾶς ὁμιλήσει μέ θέμα «Ὁράματα τοῦ ἀποστόλου Παύ-λου», ἀλλά καί ἔχει τήν καλωσύνη νά προσφέρει σέ ὅλους τούς συνερ-γάτες τοῦ κα-τη--χη-τικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς μας Μη-τροπόλεως ἀπό ἓνα

βιβλίο του: τό ἕνα ἔχει τίτλο «Παῦ-λος καί ἀγά-πη» καί τό ἄλλο «Πάσχα Κυ-ρίου».

Εὐχαριστῶ ἀκόμη καί τόν δεύτερο ὁμιλητή μας, τόν Ἀρχιερατικό ἐπί-τροπο Ἀλεξανδρείας καί προΐ-στά-μενο τῆς ἐνορίας τῆς Παναγίας, πού μᾶς φιλοξενεῖ ἀπόψε, τόν πα-νο-σιολογιώτατο ἀρχιμανδρίτη π. Διονύσιο Ἀνθόπουλο, ὁ ὁποῖος θά μᾶς ἀναπτύξει τό θέμα: «Ὁ λόγος γιά τόν Λόγο».